archemīj reſtituit vt vīj.diebus po
pulū ↄfortarent et poſtea ſe iudici
pn̄tarent.p̄cepit Cum ergo p̄fectꝰ
eos in carcere non inueniſſet accer
ſitum archemium.et ſacrificare no
lētem in cripta cū vxore ſua viuos
obrui iuſſit Qd̄ ſc̄i marcellinꝰ ⁊ pe
trus audientes illuc venerunt ⁊ in
illa cripta ſc̄s marcellinꝰ xp̄ianis ſe
ꝓtegentibꝰ miſſam celebrauit Di
xerūt qꝫ ſancti ad incredulos Ecce
archemiū potuiſſemꝰ liberaē ⁊ noſ
abſcondere ſed neutꝝ voluimꝰ fa
cere Tūc irati gentiles archemiuꝫ
gladio necauerunt.matrē ꝯo cum
filia lapidibꝰ obruerūt Marcellinū
aūt ⁊ petrū ad inſulā nigrā q̄ nūc
candida ꝓpter eorum martiriū vo
catur decollauerūt tp̄e diocletiani
qui cepit āno dn̄i cclxxxvīj.Quoꝝ
animas veſtibꝰ ſplēdidis et gēmis
indutas ab angelis in celum defer
ri ſpiculator noīe Dorotheꝰ vidit
vnde et xp̄ianꝰ effectꝰ poſtmoduꝫ
in pace requieuit

¶ De noībus ſanctoruꝫ Primi
et Feliciani

Primꝰ q̄ſi ſūmus ⁊ magnus
Felicianꝰ q̄ſi felix anꝰ id ē
felix ſenex Ille eni dicit ſū-
mus ſiue magnus dignitate ꝓpter
martirīj ꝑpeſſiōem.ꝑtāte ꝓpt mira
culoꝝ operatiōem.ſanctitate ꝓpter
vite ꝑfectiōem.felicitate ꝓpt glio
ſam fruitiōeꝫ Iſte āt felix dr̄ ſenex
non ſolū ꝓpter temporis antiq̄ta
tem ſed etiam ꝓpter reuerentie di
gnitatem.ꝓpter ſapientie maturi
tatem.ꝓpter morum grauitatem.

De ſanctis Primo et Feliciano

Primꝰ et Felicianꝰ apud
dyoclecianū ⁊ Maximianū
a temploꝝ pontificibꝰ ac
cuſant ꝙ niſi eos ſacrificaē fecerit
nulla a dījs beneficia obtinere va
lebunt Iuſſu igitur impatoꝝ i car
cere recludunt ſed ab angelo ſolu
ti poſtmodum iterum impatoribꝰ
pn̄tantur Qui cum in fide firmi ꝑ
ſiſterēt crudeliter laniati ſepantur
abinuicem Dixit qꝫ preſes Felicia
no vt ſue ſenectuti ↄſuleret ⁊ dījs i
molaret Cui felicianꝰ Ecce iā lxx
ānos habeo ⁊.xxx.āni ſunt exquo
veritatem agnoui et elegi deo ſerui
re.qui me poteſt de tuis manibus
liberare Tūc iuſſit eū p̄ſes ligari ⁊
clauos in manibꝰ et pedibꝰ affigi.
ei qꝫ dixit Tā diu torſꝰ eris donec
nob̄ ↄſenſeris Qui dum leto vultu
ꝑſiſteret.eum ibidē torq̄ri iuſſit .et
triduo nihil penitus miniſtrari Pꝰ
hoc ſc̄m Primū adduci fecit . ei qꝫ
dixit Ecce frater tuꝰ impatorū de-
cretis ↄſenſit ⁊ ob h̄ magnꝰ in pa
lacio venerat Tu ergo ſimilit̄ age
Cui ille Licꝫ diaboli filiꝰ ſis verū-
tn̄ in ꝑte dixiſti q2 frat̄ meꝰ impato
ris celeſtis decreto ↄſenſit Tūc ira
tus p̄ſes iuſſit facibꝰ latera eius i
cendi ⁊ plūbum buliēs in os eius
infūdi.cernēte feliciano vt ſic terre
ri poſſet Ipe āt plūbū tanq̄ꝫ aquā
frigidā ſuauiter bibit Tūc p̄ſes ira
tus duos leones ad eos mitti pre
cepit Qui ſtatim ad eorum pedes
ſe ꝓiecerūt.et tanq̄ꝫ agni manſue
ti corā eis ſteterunt Rurſus vrſos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

crudeles admittit ⁊ cũ leonib⁹ mã ſueſcũt. Aderãt ad h̄ ſpectaculũ pl⁹ q̃ʒ xij. milia virorũ de quib⁹ quingẽti viri in dño crediderũt. Preſes ãt ſcõs fecit decollari. et eorũʒ corpa canib⁹ et auib⁹ pijci ſed cũ ab his ꝑmanerent illeſa a xp̄ianis honorifice ſunt ſepulta. Paſſi autem ſunt circa ãnos domini. cclxxxvi.

¶ De nomine ſancti barnabe.

Barnabas interp̄tatur fili⁹ venientis vel filius cõſolatiõis. aut fili⁹ ꝓphete. aut filius concludens Quatuor vicibuſ ponit̄ fili⁹ ꝓpter q̃tuor modos filiationis ipi⁹. Dicit̄ ei in ſcriptura filius rõe generatõis. eruditõis imitatõis ⁊ adoptionis Fuit ei a criſto regenerat⁹ ꝑ baptiſmũ. erudit⁹ per euangelium. et ipſuʒ imitatus ꝑ martiriũ. ⁊ ab ipõ adoptat⁹ ꝑ celeſte p̄miũ Et hoc q̃tũ ad ſe Quãtum aũt ad alios fuit adueniẽs ↄ/ſolans. ꝓphetans ⁊ ↄcludẽs. Adueniens diſcurrẽdo ⁊ predicando vbiq̃ʒ Q̃d patet qꝛ fuit ſoti⁹ pauli Conſolãs pauperes ⁊ deſolatos. paup̄es q̄b⁹ elemoſinã detulit deſolatos q̄b⁹ ex p̄te aplõꝝ epl̃aʒ de/ſtinauit. ꝓphetãs. qꝛ ꝓphetie ſpũ claruit. concludẽs qꝛ magnã multitudinẽ in fide cõcluſit ⁊ adiuuauit ſicut patet cũ miſſus fuit in anthiochiam De his q̃tuor Actuuʒ. xi. Erat vir. i. virilis q̃ntum ad p͛mum Bon⁹ q̃tũ ad ſcd̃m. Plen⁹ ſp̃uſc̃o quãtũ ad terciũ. et fidel̃ quãtũ ad quartum. Eius paſſionem cõpilauit Johãnes qui et marcus eius ↄſobrin⁹ ⁊ maxime a viſione ipſius Johannis vſq̃ʒ fere in finem. quaʒ Beda de greco in latium creditur tranſtuliſſe

De ſancto barnaba apoſtolo

Barnabas leuites Ciprius genere vn⁹ de lxxij. dñi di/ſcipulis ab hiſtoria actuuʒ multum extollitur ⁊ laudat̄. Fuit nãq̃ʒ optime informatus ⁊ ordinatus ⁊ quantum ad ſe ⁊ quantum ad deum ⁊ quantuʒ ad p͛ximum. Quãtũ ad ſe ordinatus extitit ꝫm tres vires. ſ. rõnabilem concupiſcibilem et iraſcibilem. Habuit nãq̃ʒ rõnabilem illuſtrataʒ lumine ↄgnitionis Vñ dicit̄ Act. xiiij. Erãt ãt in eccl̃ia q̃ eſt ãtiochie ꝓphete ⁊ doctores In q̄bus barnabas ⁊ Symon ⁊c. Scd̃o habuit ↄcupiſcibilẽ purgatã a puluere mũdane affectionis Vñ dicit̄ actu. iiij. Et Joſeph q̃ ↄgnominat⁹ eſt barnabas cũ haberet agrum vendidit illum ⁊ attulit precium ⁊ poſuit ante pedes a/poſtolorum. vbi dicit gloſa Deſti/tuendum probat quod tangere d̃uitat et docet calcandum eſſe auꝝ quod ſubdit greſſibus apoſtoloꝝ Tercio habuit iraſcibilem roboratam magnitudine probitatis. ⁊ h̄ vel viriliter aggrediẽdo ardua vl̃ pſeueranter agendo fortia vel cõ/ſtanter ſufferendo aduerſa Viriliť aggrediendo ardua. ſicut patet in hoc ꝙ illam maximaʒ ciuitatem ãtiochiam ad conuertendũ accepit Sicut etiam patet Actuum ix. Quia cum poſt conuerſioneʒ paulus Jheroſolimã veniſſet ⁊ diſcipulis ſe iũgere velleʒ et oẽs eũ tãq̃ʒ lu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf